

DZIENNIK

DEPARTAMENTOWY RADOMSKI.

Nro. 16.

W Radomiu dnia 19go Kwietnia 1812.

Nro. 3376. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Dekret Najjaśniejszego Pana z dnia 14 Lutego 1812 Roku zapadły, dochodów Skarbowych z Podatku Patentowego, tyczący się; w treści następującej:

”Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu. W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 14 Miesiąca Lutego 1812 [roku. FREDERYK AUGUST z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c:

W zamiarze wykonania przepisów prawa o podatku patentowym na dniu 23 Grudnia 1811 zapadłego, za przelożeniem Ministra Maszego Przychodów i Skarbu, i po wysłuchaniu Naszej Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiący:

T Y T U Ł P I E R W S Z Y.

O spisowywaniu osób podatkwu patentowemu ulegających.

§. 1. Kazdego roku w pierwszych dniach miesiąca Listopada robiony będzie spis osób podatkwu patentowemu ulegających, w miastach przez Prezydentów lub Burmistrów, po wsiach przez Woytów lub ich zastępców. *respective* miasta lub gminy wieyskiej. Do pomocy przy takim spisie w miastach, użyte bydź mają członki Rad *respective* municypalnych, lub wieyskich, na wsiach zaś członki Rad wieyskich.

§. 2. W każdym roku uaypoźniej aż do dnia 15 Grudnia, spis ten podług wzoru od Ministra Przychodów i Skarbu ułożonego robiony, zupełnie ukończonym bydź powinien. Odmiany zasze względem roku upłynionego wyrażone w nim będą.

§ 3. Takowy spis coroczny na trzy jednobrzmiące exemplarze przepisany, z miast w których Prezydent lub Burmistrz pod bezpośrednią Prefekta zostają dyrekcją, zatwierdzać będzie Prefekt *respective* Departamentu; z miast zaś, które pod bezpośrednią Podprefektów Powiatowych zostają dyrekcją, Podprefekt *respective* Powiatu zaświadczać, a Prefekt *respective* Departamentu zatwierdzać ma.

§ 4. Prezydenci i Burmistrze miast, a w gminach wiejskich Woyci lub ich Zastępcy, są każdy z nich *respective* z osób i majątku odpowiedzialni, tak za opóźnienie, iako też za niedokładność zrobionego spisu osób, podatkw patentowemu ulegających.

§ 5. Rząd, do którego miasto należy, determinowany będzie z ostatniego spisu ludności.

T Y T U Ł D R U G I.

Urządzenie przesyłania do Władz Patentów i Poboru podatku patentowego.

§ 6. Uregulowanie stopniów opłaty, do możności uboższych Kontrybuentów z artykuła 4 Uchwały Seymowej wypływające, Rady municypalne i mieyskie w miastach 1, 2 i 3 rzędu uczynią w tym sposobie, iż do uboższych Kontrybuentów podług stopnia ich możności zastosują opłaty, iakie dla niższych rzędów miast w teyże klasie prawem są oznaczone.

§ 7. Każdy Prefekt *respective* Departamentu mieć będzie do swey dyspozycyi przestaną od Ministra Przychodów i Skarbn potrzebną na Departament ilość patentów, z których użycia zdawać powinien rachunek roczny.

§ 8. Prefekt *respective* Departamentu przesyłać będzie dla miast ilość patentów stosowną do odebranego, i przez siebie zatwierdzonego spisu, wraz z jednym exemplarzem onego do Prezydentów lub Burmistrzów, jeżeli ci pod bezpośrednią Prefekta zostają dyrekcją. przesyłać zaś będzie takowe patenta do Podprefektów dla tych miast, których Burmistrze pod niemi zostają, równie jak i Patenta dla wsiów potrzebne, do Podprefektów przesyłane być mają, z załączeniem jednego exemplarza zatwierdzonego przez Prefekta spisu. Kassy Powiatowe odbierać będą od Prefekta *respective* Departamentu jeden exemplarz zatwierdzonego spisu, celem usprawiedliwienia powinności wpływu kassowego,

§ 9. Podprefekt *respective* Powiatu odebrane od Prefekta patenta do miast swego Powiatu przesyłać takowe będzie, wraz z jednym exemplarzem zatwierdzonego przez Prefekta spisu, Burmistrzom miast, a spisy osób do podatku patentowego będących na wsiach przez

Prefekta zatwierdzone przesyłać będzie Podprefekt do Woytów, lub ich zastępców *respective* gminy. Patenta zaś dla wsiów nadesłane, w kassie swego Powiatu za kwitem Kasyera złożyć.

§ 10. W miastach pod dozorem Prezydenta lub Burmistrza, poborem podatku patentowego z miast zatrudnić się będą trzymający kassę mieyską, po wsiach zaś Woyci lub ich zastępcy. Zebrany od Kontrybuentów podatek patentowy oddawać będą do Kasy *respective* Powiatu za kwitem Kasyera. Za złożeniem przez Woyta lub zastępcę do Kasy Powiatowej podatku patentowego, Woyt lub zastępca patenta z Kasy odebrawszy, takowe wydawać ma tym Kontrybuentom, którzy iemu podatek patentowy zapłacili.

§ 11. Kasyerowie Powiatowi z odbierancy z miast i od Woytów lub zastępców summy podatku patentowego wypłacać będą za kwitem *respective* Burmistrzów i Woytów, wzywonym przez Podprefekta, część taką, iaką Uchwała Seymowa w artykule 19tym miastom podług ich rzędów, miastom żadnych funduszów niemającym i wsiom naznacza.

§ 12. Trzymający kassę mieyską odpowiadać będą z kaucyi swey z osoby i z majątku za całość pobranego podatku. Ta sama odpowiedzialność rozciąga się i do Woytów.

§ 13. Prezydenci i Burmistrze w miastach, a Woyci lub zastępcy po wsiach, starać się powinni o to, aby podatek patentowy na Kontrybuentach nie zalegał, a pobrany ażeby w czasie przyzwoitym oddawanym był do kassy Powiatowej. Za opóźnienie się z poborem, za przetrzymanie lub nadużycie pobranego podatku, będą tak odpowiedzialni, iak iest wskazano wyżey §. 4 i 11tym.

§ 14. Kassę utrzymującym w mieście, i Woytom lub ich zastępcom po wsiach, służyć będą do poboru podatku patentowego za iedne prawidło spisy osób temu podatkw ulegających, przez Prefekta zatwierdzone. Nie powinni wzbraniać Kontrybuentom przyczerzenia tych spisów.

§ 15. Prefekci *respective* Departamentu doglądać będą przez Podprefektów Powiatowych, aby pobor podatku tego szedł z wszelką regularnością; ich obowiązkiem przeto iest pośpieszać tym końcem przesyłanie do władz potrzebnych patentów.

§ 16. Patenta roczne na fundamencie spisu przygotowane, wykupowane być powinny przed początkiem miesiąca Marca.

Wyrażono w nich będzie do czego i komu patent służy na który rok, i za jaką opłatą jest wydany, oraz kiedy ta opłata nastąpiła. Biorący dla siebie patent podpisze się u nim w miejscu na to przeznaczonem własnoręcznie, a gdyby pisać nieumiał, tedy ten, kto patent za opłatę wydał, wyrazi to na patencie.

§. 17. Opóźniający się z wykupieniem patentów, gdy tém samém sprawują kunszt, handel, rzemiosło, etc. bez patentu, podpadać będą karze podług przepisów §. 4 Prawa Sejmowego.

§. 18. Najpóźniej aż do dnia 1 Lutego Prefekci *respective* Departamentu podawać będą corocznie Ministrowi Przychodów i Skarbu, podług wzoru przez niego przepisanego, dezygnacyą podatku patentowego, iaki na fundamencie spisów zatwierdzonych do Kasy wpłynąć będzie powinien.

T Y T U Ł T R Z E C I.

O patentach na szczególne żądanie Kontrybuentów w ciągu roku wydawanych.

§. 19. Kto po skończonym rocznym spisie do podatku patentowego robionym, chcący prowadzić iakowy handel, rzemiosło, profesyją, kunszt, lub chcący założyć iaką fabrykę żądać będzie patentu, ten powinien w celu uzyskania patentu stosowną do Taryfły opłatę złożyć za kwitem interymalnym w kassie *respective* miasta, Woyta lub zastępcy, uwiadomi o tém *respective* Prezydenta, Burmistrza, Woyta lub Podprefekta, których to *respective* urzędników obowiązkiem będzie wysłać się o patent, i takowy za oddaniem na powrót kwitu interymalnego, wydać Kontrybuentowi.

§. 20. Kto nieumieszczony w spisie zaczynać będzie chciał w ciągu roku sprawowanie handlu, profesyi rzemiosła etc. zapłaci wprzód połatak patentowy za czas, iaki po zoftanie do końca roku, rachując zawsze od początku kwartału, w którym zaczął sprawować handel, rzemiosło, etc. Takimi kwartalami są: Czerwcowy; Wrześniowy, Grudniowy, Marcowy.

§. 21. Kto w ciągu roku porzuca handel, rzemiosło, profesyją etc. na którą ma patent a przechodzi do innej rzemiosła, handlu, etc. na którego sprawowanie patentu za wyższą opłatę, w takim przypadku dostanie, za złożeniem mianego patentu i wyższości opłaty, inny stosowny patent na tenże sam rok służyć mający, na iaki wydany był dawny zwrócony patent.

§. 22. Tenże sam przepis ściąga się także do przypadku, kiedy kto nieodmieniając swego handlu, profesyi, rzemiosła, etc. przenosi się w ciągu roku do miasta wyższego rzędu, lub gdy obok sprawowancy przez siebie już profesyi, handlu etc. będzie chciał sprawować inną iaką profesyją, rzemiosło, handel, etc. osobnego patentu potrzebującą.

§. 23. Kontolle Patentów wydawanych, za szczególnem Kontrybuentów żądaniem w przypadku wyżej §. 19, 20, 21, 22 wyrażonych, Minister Przychodów i Skarbu przepisawszy, Władzom do wykonania wskaże,

T Y T U Ł C Z W A R T Y.

Urządzenia ogólne.

§. 24. Każdy Artysta, handlniacy, profesjonista, rzemieślnik, fabrykant, podatkrwi patentowemu ulegający, winien będzie okazać w każdym czasie patent swojej zwierzchności miejscowej, Administracyiny, Skarbowey, lub Policyiny, skoro od iedney z tych o pokazanie patentu zarekwirovanym zostanie.

§. 25. Dostrzegać przewinień w podatku patentowym najbliższym obowiązkiem jest Prezydentów i Burmistrzów miast, a po Wsiach Woytów lub ich zastępców. Za niebaczność lub pobłażanie podpadać będą karom, a w miarę okoliczności, i od funkcyi oddaleni zostaną.

§. 26. Ktokolwiek dostrzeże, i doniesie kontrawencyą o podatku patentowym, ten ma prawo żądać w nagrodę dla siebie połowę kary, iaka podług przepisów prawa Sejmowego §. 4 od ukaranego ściągnioną zostanie.

§. 27. Ku zapewnieniu podatku, i kary za przewinienie, mogą władze administracyjne wkładać sekwestr na nieruchomości własne tego, kto bez patentu sprawował kunszt, handel, rzemiosło, etc. Lecz nigdy więcej nieruchomości dłużnika pod sekwestr zajmowanych być nie ma, ia tylko tyle, aby ich wartość wystarczała na zapłacenie długu. Wszelako w takim przypadku nie wolno zabierać w sekwestr nieruchomości tych, które prawem cywilnem objęte są na przedmiot nie podpadający exekwowaniu.

§. 28. Zażalenia na przeciężenie w podatku patentowym rozpoznawane będą w Radach Prefekturalnych *respektiwe* Departamentu.

§. 29. Gdyby kto zgubił swój patent, może zyskać powtórny onego ekspedycją za złożeniem u Prezydenta lub Burmistrza miasta, a jeżeli mieszka na wsi, za złożeniem u Woyta lub zastępcy w depozyt na zabezpieczenie Skarbu od podsłępu iakowego takiej summy, ile za patent zgubiony zapłacił. Po upłynieniu roku, na który patent mu wydany służył, jeżeli nie okaże się iakowe nadużycie patentu podanego za zgubiony, depozyt właścicielowi oddanym będzie. Od iakowney powtorey ekspedycyi patentu pobierana tylko będzie opłata za papier sęplowy.

§. 30. Ktoby dla rozmaitości swoich interesów potrzebował więcej ekspedycyi iak iednę swego patentu, może onę uzyskać za okazaniem mianego patentu, na którym zapisaną byđź ma *piersza ekspedycya*, na dalszych ekspedycyach wyrażono będzie: *druga ekspedycya*, *trzecia ekspedycya*, i t. d.

Za każdą następną ekspedycją patentu płacono będzie za sępel po groszy dziesięć; na takich dalszych ekspedycyach mianego patentu, właściciel patentu, tak iak na pierwszocy ekspedycyi, własnoręcznie podpisać się powinien.

§. 31. Ci, którzy podług przepisów prawa, wolni są od opłaty podatku patentowego odbierać będą patenta *gratis* z opłatą iedynie ceny sęplowoy.

§. 32. Obowiązek przez prawo Seymowe §. 17. włożony na kupców do brania tyle osobnych patentów, ile utrzymują oddzielnych handłów, uważanym będzie w następujący sposób:

- a) Kupcy hurtowi, chociażby w iednym sklepie lub magazynie rozmaitego rodzaju towary sprzedawali, ryczałtem, czyli *en gros*, tyle osobnych mieć powinni patentów, ile utrzymują oddzielnych handłów w taryfście wyrażonych.
- b) Kupcy lub handlujący, którzy w iednym sklepie różnego gatunku towary częściowo czyli *en detail* przedają, opłacać powinni patent z tego gatunku [towarów, który w taryfście do najwyższej od handlu częściowego pociągniony jest opłaty.]
- c) Jeżeli kupiec lub handlujący utrzymuje sklepów lub magazynów otwartych więcej niżeli ieden, tedy tyle zapłacić powinien osobnych patentów, ile ma otwartych sklepów lub magazynów.
- d) Względnie opłaty podatku patentowego nie będzie za kupca, lub handlującego uważany, fabrykant, rzemieślnik lub profesjonista, który na swój zysk w sklepie lub

magazynie sprzedaje iedynie własną swą robotę lub fabrykaty. Jeżeli zaś utrzymuje takich sklepów lub magazynów otwartych więcej iak ieden, tedy na drugie, osobne patenta mieć powinien.

§. 33. Sukcesorowie zmarłego patentowanego artysty, kupca, rzemieślnika, profesjonisty, fabrykanta, jeżeli sprawować po nim będą jego rzemiosło etc. używać mogą patentu, iaki zmarłemu był dany, aż do upłynienia czasu w patencie wyrażonego.

§. 34. Posiadanie patentu na sprawowanie kunsztu, profesyi, rzemiosła, handlu lub na utrzymanie fabryki iakiey, nie zastania nikogo bynajmniej od podległości urządzeniom administracyjnym, iakie są lub będą od rządu wydane.

§. 35. Przepisy Dekretu naszego o podatku patentowym daty 15 Marca 1809 roku w czym przeciwne są, niniejszym uchylonemi zostają.

Wykonanie niniejszego Dekretu, który w dzienniknpraw ma byđź umieszczony, Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego, w czym do którego należy, zalecamy. (podpisano) FREDERYK AUGUST, przez Króla Minister Sekretarz Stanu Stanisław Breza Zgodno z Oryginałem Minister Sekretarz Stanu, Stanisław Breza. (L.S.) Zgodno z Oryginałem Felix Lubieński, Minister Sprawiedliwość. Antoni Joneman, Sekre: Jen.

dla wiadomości i dokładnego informowania się o tymże UUr. Woytom i JPP. Burmistrzom w Dzienniku Departamentowym komunikuje. Radom dnia 16 Kwietnia 1812. (podpisano) Małachowski. Hafsman, Sekretarz Jeneralny.

Nro. 3712. Prefekt Departamentu Radomskiego.

W skutek wezwania JW. Prefekta Departamentu Kaliskiego podaje się niniejszy List Gończy Sądu Spornego Powiatu Konińskiego, do powszechney całego Departamentu wiadomości, oraz zaleca wszystkim władzom Administracyjno-Policyjnym Powiatowym i Gminnym, aby tychże naiezdników i zaboyców w niniejszym Liście gończym opisanych naytroskliwiej śledzić, wysledzonych zaś pod pewną i mocną strażą Sądowi rekwirującemu dostawić starali się. Radom dnia 6 Kwietnia 1812.

(podpisano) Małachowski.

Hafsman, Sekr. Jeneralny.

LIST GOŃCZY Wydział Sporny Powiatu Konińskiego.

Z wyprowadzoney na dniu 3 miesiąca i roku bieżących Indagacyi na gruncie miaścizna Brudzcwa tu w Powiecie Konińskim sytuowanego, z powodu nayscia, zrabowania i po-

ranienia Borowych Figielskich na Folwarku Zapusta zwanym do Dominium tegoż mialteczka Brudzewa należącym w nocy z dnia 27 na 28 miesiąca Lutego dopiero zeszłego nastą-
pionego, przekonawszy się, iż

1. Nieiaki Owczarek, imieniem Karol, którego Oyczym pierwey tamże na Zapuście jako Owczar przed trzema laty mieszkał, wzrostu dobrego, cienki i szczupły, na twarzy ospowaty ściągły, oczu czarnych i czarno zarasta, wąsy i brodę goli, ma na sobie płaszcz sukienny wiśniowego koloru, który pasem rzemieennym ezarnym na kłainrę inosiężną zapi-
nanym iest przepasanym, a na głowie nosi kapelusz ezarny, okrągły wysoki, także

2. Jakaś kobieta z imienia i nazwiska niewiadoma, taż wzrostu średniego, w wieku średnim, miała na sobie kaftanik jasno-granatowy sukienny długo zrobiony, spodnik po-
dobno sycowy, koloru czerwonego, na nogach miała pończochy białe wełniane i trzewiki skórkowe, zaś na głowie nic nie miała, gdyż w czasie ucieczki, oney chustka bawełniana czarna, i kapka kartonowa biała wyszywana z głowy zdarta i zabrana iey została.

W czasie Rabunku tego znaydowali się i do gwałtu należeli, i ci, za nadeszłą pomocą Borowym napadniętym zbiegli, przeto Sąd na mocy §. 237 i następujących ordynacyi kry-
minalney — wzywa wszelkie Władze tak policyjne, iako też Administracyjne, tudzież wszy-
stkich, komu o tém wiedzieć należy, ażeby powyżey opisanych ludzi śledzili, i tych schwyłanych do Sądu rekwirującego ściśle odprowadzili.

Ludzi tych i po tém poznać można, ponieważ pomieniony Karol Owczarek musi mieć zranioną głowę, gdyż w czasie ucieczki uderzony w nią został kłiem; kobieta zaś bardziey poraniona bydź musi, i chorowita, ponieważ w czasie iey ucieczki, kilkadziesiąt kłiw otrzy-
mała. Dla objaśnienia tém mocniejszego Szanowney Publiczności to ieszcze Sąd dodać, iż z zbrodniarzami pomienionemi, ieden wspólnik znaydował się przy tey napaści, który lat blisko 50 wzrostu średniego tłuły i gruby, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, włosów na głowie czarnych, wąsy i brodę miał zapuszczoną włosami, iuż siwą trochę, nosa równego małego, na lewe zaś oko był niewidomy, miał na głowie kapelusz okrągły itary, kamizelę miał na sobie sukienną granatową bardzo potataną i spodnie sukienne także potatane bity skórzane stare, równie i koszulę starą, i nosił sakwy płócienne, w których znalezione zaświadczenie od Woyta Gminy Osieka wielkiego, Departamentu Bydgoskiego Powiatu Brzeskiego w Roku przeszłym, w którym nazwany był Jozef Tyłski wyrobnik, któremu z pobicia przez broniących się życie odebrane na mieyscu zostało.

Konin dnia 5go Marca 1812 roku.

(podpisano) *Rodewald*, Afcsor Trybunału, Zastępca Podsedka.

Za Zgodność (podpisano) *Tarchalski*.

DODATEK